

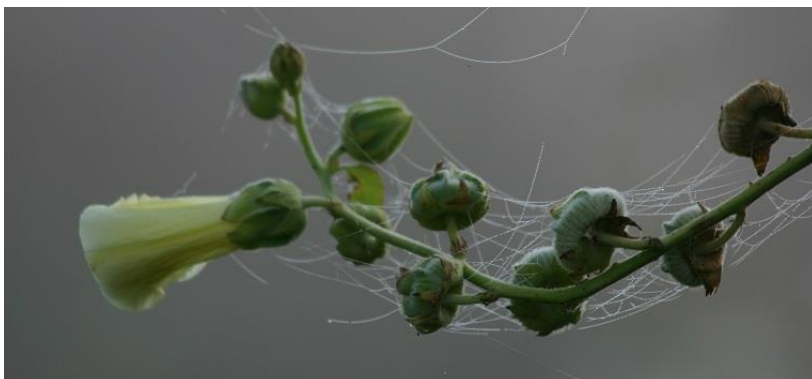
Spinkunst:

Met de herfst komen er ook weer spinnen. De lange draden vliegen door de tuin en al snel loop je er met je hoofd in. Het zijn heuse kunstwerken.

De sleedoornbessen zitten stevig ingewikkeld (voorzover de boom het nog doet want de ezels hebben stevig huis gehouden rond hun vijver. Toch zijn er nog genoeg pruimpjes voor 4 flessen sloegin)

Het is nog steeds erg droog. De ganzenvijver is bijna op het niveau van toen hij net was uitgegraven. Ook in het bos zijn alle poelen opgedroogd. Al weten de honden nog wel altijd ergens een baggergat te vinden. Gelukkig is het etang de Baye erg schoon en kun je er ook makkelijk lopen met 5 honden.

In de pluktuin zijn er volop pompoenen, tomaten en het restant courgettes. We maken weer een hele voorraad saus en soep. Er is zelfs een mogelijkheid tot plukken van aardbeien. Maar dat laten we aan ons voorbij gaan want ze zijn zo waterig als wat.

Nollie gaat voor de jaarlijkse APK van haar auto en haarzelf nog een weekje naar Nederland. De reis vangt aan met een lekke band. Die dag is het nog lekker weer en de honden en ik werken lekker in de tuin. De heggen weer in fatsoen en heel wat onkruid weggestrimd.

Ook gaat voor de zoveelste keer de telefoonlijn eraan. Dit keer tref ik echter een kundiger meneer van Orange die ook meteen ziet dat er een "default" in de lijn zit. Het blijkt dat er in St Franchy iemand weinig voorzichtig door het dorp is gereden. Allerlei lijnen liggen op de grond. Het is op de meest regenachtige dag van het jaar. De ganzenvijver komt in een nacht half vol. De kelder staat even blank. En omdat het mos van het dak spoelt raakt het gootje boven het veluxraam weer verstopt. Gevolg gekletter van water in de opkamer.

's Middags begint voor ons de wintercampagne weer. Het begin van het seizoen is altijd spannender omdat de koeien dan net naar binnen zijn gehaald en nog een groot "vrijheidsgevoel" hebben. Ook zijn ze moeilijker aan het voerhek te krijgen. Ze zijn weer vergeten dat er krachtvoer wordt verstrekt. Alle koeien moeten die middag opgevoerd worden en bloedgetapt. 116 koeien en 5 stieren. Het geloei is niet van de lucht en de stieren proberen door de hekken heen indruk op elkaar te maken.

Om elkaar te imponeren graven ze gaten en werpen daarbij een hoop stof op, rollen met hun ogen en loeien ze zwaar. In een kooi zitten 2 limousinstieren samen. Niet een erg groot succes want ineens besluiten ze de strijd echt aan te gaan. Degene die aangevallen wordt kiest het hazenpad maar wordt door de andere in de zij gebeukt en tegen de koeien aangeworpen. Met veel geschreeuw krijgen we ze uit elkaar. Anders zou de aanvaller de ribben hebben gebroken van zijn slachtoffer. Heel imposant! Lekkere jongens! Om de aanvaller binnen te krijgen was al een klus geweest. Het verdovingsgeweer moest eraan te pas komen. Echt een om aan te houden.....! Ook de buurman had reeds ontdekt dat het geen frisse jongen is deze stier. Een van zijn pinken was uitgebroken en bij het dier in de wei gekomen. Toen hij de dame terug kwam halen had de stier ernstig geprobeerd hem te imponeren en met succes.

12 oktober is een fraaie dag maar een die wordt afgesloten met een daverend onweer. Ik ben niet thuis als ik de wolken zie opstapelen boven onze heuvel. Heb nog even de hoop dat het vnl in St Saulge zal vallen. Maar hoe dichterbij ik bij het huis kom hoe donkerder het wordt terwijl de flitsen horizontaal van links naar rechts schieten.

Bij mijn hek gekomen twijfel ik nog even of ik er wel door zal gaan (zo'n stevig metalen hek in het onweer) maar besluit het toch te doen en kan voor de regen losbarst nog Saar en Muffin op stal krijgen. Maar daarna is het raak: het giet ik kan zelfs de heg voor het huis niet meer zien. Al snel gaat het voorbij. Op het voorerf stroomt een rivier naar de ezelwei en de ezels die ik dan pas kan voeren staan met een scheef oog naar de miniwaterval te kijken. Ook de grote greppel in de wei stroomt weer over. Jammer genoeg stonden er boven ook nog wat ramen open en ook al ontdekte ik dat snel genoeg: het was er al goed nat. Klagen mag iik niet gezien het feit dat bij een vriend het dak van zijn schuur opgetild wordt door de wind en 10 cm verder weer terug zakt, al zijn noten bomen op 1 na omwaaien, zijn houthok instort en nog meer ellende. Het doorkomende zonnetje na deze zondvloed die slechts 15 minuten duurde levert prachtige plaatjes op. De volgende dag om dezelfde tijd is alles zo anders. Je kunt je bijna niet voorstellen dat het de ene dag zo kan spoken en dat de volgende dag

doorgaat of er niets is gebeurd. In Saint Saulge kwam het aan alle kanten naar beneden stromen om op het laagste punt een heus meer te vormen.

Bijna surrealistische schilderijen

Op het ogenblik hebben we geen enkele bakker meer in St Saulge. Dwz de éne is voor een maand met vakantie en bij de andere is de EDF de stroom komen afsluiten op de paal. En dan wordt het moeilijk om de ovens warm te krijgen.

Het kastanje feest is weer geweest en de koe is weer afgedaald van de toren. Op de dag zelf hebben ze 500 kg tamme kastanjes gepoft en verkocht. Een gezellige markt met o.a. een uitstalling van allerlei fraaie oude auto's.

De laatste lammeren vertrekken weer en aan de volgende jaargang wordt alweer gewerkt. Norman komt een tweede buitendeur maken in de schapenstal. Dan kunnen de schapen ook in de winter nog even een luchtje scheppen.

De ezels verdienen de kost als hout verwerkers. Het meeste tuinafval wordt heerlijk verorberd en ook de schotse speerdistels worden weer vlot weggewerkt

Ook al is het jachtseizoen alweer begonnen: de reeën lopen nog op hun gemak te grazen. Weinig opgeschrikt door een plots stil staande auto. Ook zien we een enorm wildzwijn door de wei bij de burens truinen. De koeien allemaal op een kluitje en starend naar wat er langs komt banjeren. Zo'n zwijn kan voor enorme paniek zorgen. Maar dit keer bleef het bij kijken.

Alle bloemenwinkels staan weer vol chrysanten en op de markt kleurt het bont door de meest fantastische kunstbloemen. Het wordt weer allerheiligen! En op elk graf staan straks weer bloemen.

Onze vijgenboom doet nog erg z'n best en de vijgen rijpen nog prachtig af in de najaarszon.

De eerste vluchten kraanvogels zijn weer op weg naar het zuiden. Ze vliegen hoog en in grote groepen. Honderden. Toch vliegt er ook een enkeling helemaal alleen. Het eenzame grus grus klinkt magertjes na de hele koren. De mussennemen hun intrek in de paardenstal. Er wordt druk gespeculeerd over een koude winter. Omdat de mollen diep gaan, de uien veel rokken hebben etc. Daarnaast was er voldoende fruit en was de noten oogst uitbundig. We gaan het zien! Wij hebben de houtstapel weer opgetast (15 kuub) en de kachels kunnen weer snorren! Laat de winter maar komen.

Nol en Koos